

حکم معاشرت با فامیلی که خمس نمی‌دهد

سوالی که در ایام نوروز مطرح می‌شود این است که وظیفه ما در معاشرت با اقوامی که می‌دانیم خمس نمی‌دهند یا لااقل احتمال فراوان می‌دهیم اعتقادی به پرداخت خمس ندارند، چیست؟

سوالی که در ایام نوروز مطرح می‌شود این است که وظیفه ما در معاشرت با اقوامی که می‌دانیم خمس نمی‌دهند یا لااقل احتمال فراوان می‌دهیم اعتقادی به پرداخت خمس ندارند، چیست؟
خبرگزاری فارس: حکم معاشرت با فامیلی که خمس نمی‌دهد

به گزارش سرویس فضای مجازی خبرگزاری فارس، این روزها و در ایام عید نوروز به یک سنت حسنه بسیار با اهمیت به نام صله رحم توسط مردم مسلمان کشورمان به خوبی جامه عمل پوشانده می‌شود. اما مگر نه اینست که پرداخت خمس بر همه مسلمین ولو به اندازه اندکی باشد واجب است و مگر نه اینست که بسیاری از این واجب غافلند؟! خب وظیفه ما در این ایام و در معاشرت با فامیل و اقوامی که می‌دانیم خمس نمی‌دهند یا لااقل احتمال فراوان می‌دهیم چیست؟ خانه آنها نرویم؟ از غذایشان نخوریم یا...؟

در رساله استفتائات مقام معظم رهبری می‌خوانیم:

س: معاشرت با مسلمانانی که به امور دینی بخصوص نماز و خمس پایبند نیستند، چه حکمی دارد؟ آیا غذا خوردن در خانه‌های آنان اشکال دارد؟ در صورت اشکال داشتن، کسی که چندین بار این کار را انجام داده، چه حکمی دارد؟

ج: اگر معاشرت با آنان مستلزم تأیید ایشان در عدم التزام به امور دینی نباشد، اشکال ندارد، مگر آنکه ترک معاشرت با آنان مؤثر در اهتمام ایشان به امور دینی باشد که در این صورت واجب است که معاشرت به طور موقت از باب نهی از منکر ترک شود، ولی استفاده از اموال آنان از قبیل غذا و مانند آن، تا یقین به تعلق خمس به آن نداشته باشید، اشکال ندارد.

س: یکی از دوستانم مرا زیاد به صرف غذا دعوت می‌کند، به تازگی متوجه شده‌ام که شوهر او خمس نمی‌دهد، آیا خوردن غذای کسی که خمس نمی‌دهد، برای من جایز است؟

ج: تا علم به تعلق خمس به غذایی که در اختیار شما قرار داده می‌شود، ندارید، خوردن آن اشکال ندارد.

و اما توجه به چند نکته در این رابطه ضروری است:

اولاً ما با سه دسته افراد در بین فامیل و دوستان مواجه هستیم: یا یقین داریم خمس می‌دهند؛ یا یقین داریم نمی‌دهند و یا نمی‌دانیم می‌دهند یا نه.

در خصوص دسته اول که حرفی نیست. در رابطه با دسته سوم هم اسلام به شدت از کنکاش در زندگی مردم نهی نموده و وظیفه نداریم پیگیری نماییم. لذا خوردن غذا هم در خانه این افراد بلاشکال است.

اما دسته دوم، یا مطمئنیم دقیقاً همین غذایی که روبروی ماست خمس به آن تعلق گرفته یا مطمئن نیستیم. چون حداکثر تنها به یک پنجم اموال او خمس تعلق می‌گیرد (تازه معمولاً به خیلی از اموال هم خمس نمی‌خورد) پس احتمال اینکه این غذا از مال حلال باشد بسیار بیشتر است. لذا اگر مطمئن نیستیم باز هم هیچ وظیفه‌ای برای کنکاش نداریم. تنها در صورتی که یقین حاصل شد باید از خوردن آن غذا دوری کرد هرچند که احتمال این فرض نزدیک به صفر است!

ثانیاً اگر کسی گفت من احتیاط را ترجیح می‌دهم و خانه اقوام اینچنینی و مشکوک از نظر خمس نمی‌روم باید به او گفت:

هرچند احتیاط امر مطلوبی است و بزرگان اخلاق هم سفارش کرده‌اند ولی اهمیت صله رحم چقدر است؟! صله رحمی که رسول

اکرم (ص) فرمود اجر یک صد شهید دارد و هر که در این راه گامی بر می دارد 40 هزار حسنه دارد و 40 هزار گناهش محو می شود و 40 هزار درجه بالا رود و ... (1)

فکر نمی کنید با این احتیاط بی جا باعث کدورت، جلوگیری از صله رحم و ایجاد بدبینی نسبت به احکام شرع می شوید!؟

تازه اگر خیلی اهل احتیاط باشید شرع راه پیش پایتان گذاشته است. بروید، رفت و آمد نمایید، صله رحم بجا بیاورید و دست آخر هر غذایی را که در آن شبهه داشتید به اندازه یک پنجمش خمس یا ردّ مظالم بدهید. راه از این بهتر سراغ دارید؟

پس مراقب باشیم برای اجرای یک احتیاط ساده مرتکب چند منکر بزرگ نشویم!

پی نوشت:

1- امالی شیخ صدوق، ترجمه کمره‌ای، متن، ص: 422

منبع: تراز